

CHWATAĆ SIĘ (5) *vb impf*

chwatać się (4), **chfatać się** (1); chwatać się *RejWiz* (3) , *RejZwierz*; chfatać się *SienLek*.

Zawsze się.

Pierwsze a pochylone, drugie jasne.

praes 1 sg chwátam się (1). ◊ 3 sg chwátå się (3). ◊ 3 pl chfåtają się (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. Przytrzymywać się; tu: w przen [czego] (3) : Jedno się tak potrofię wálznych skrzydeł chwatać. *RejZwierz* 25.

Zwrot: »brzegu się chwatać« (2): A wzgorę pod obłoki z rozumem nie lata/ Nie ząbrodzi głęboko á brzegu się chwata. *RejWiz* 90v, 91v.

2. Ogarniać, rozwijać się na czymś [czego] (1) : zącniemy o tych przégodach/kthore fye nie imuią ofobliwie iednego mielćcå/ ále álbo wízyltko ćiało pfuiå/ álbo fye y tego y owégo członku chfatåią. *SienLek* 124.

3. Przyjmować za wytyczne postępowania, oddawać się czemuś [czego] (1) : A nigdy się nieflufznych przypadkow nie chwata. *RejWiz* 98v.

Synonimy: 1. dzierżeć się, trzymać się; 2. imować się.

Formacje pochodne: *ochwacić się, pochwacić się, zachwacić się; chwycić się, dochwycić się, ochwycić się, pochwycić się, uchwycić się, zachwycić się; chwytać się, pochwytąć się; pochycić się, uchycić się; chytać się.*